

ရှင်မိထယ်

ဒီလိုမှမပါ

၂၈

"ငါ အရက်သောက်တာလေ အရက်ကို သိပ်ကြိုက်လို့ သောက်တယ်
လို့ တော့ မထင်နဲ့ လောကကြီးမှာ ချစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမကို မုန်းချင် မေ့ချင်
လို့ "

(စည်းကျော်)

"ဒီမှာ စည်းကျော်...အရက်သမား အမည်ခံထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်
ယောက်ကို စစ်မှန်တဲ့ နှလုံးသားနဲ့ ချစ်ဖို့ ဆိုတာ ငါ့ရင်ထဲမှာ အဖြေမရှိ
တော့ဘူး"

(မေယုံ)

"စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေမှာ ရိုးသားမှု အပြည့်ရှိရမယ်...မာ
ယာ မပါရဘူးလို့ အစ်ကိုတော့ ယူဆတယ်"

(နေဗလထွန်း)

သံသရာတစ်ကွေ့မှာ ပြောင်းလဲမှုတွေ မထင်မှတ်တာတွေ တွေ့ကြုံ
လာခဲ့ဦးမည်ဆိုရင် ကျော်ရဲ့ နှလုံးသားဟာလည်း ပြောင်းလဲခြင်းတွေနဲ့
အမြဲတမ်း စီးမျောသွားမှာ ပါ။

၁

"ဟေ့...ကျော်ကြီးကွ၊ တကျော်ကြီးတည်း ရှိတယ်၊ ဘာမှတ်လဲကွ"

"ဟင်"

အရှေ့ဘက်ဆီမှ ယိမ်းယိုင်ထိုးအောင် မူးလာသည့် ကျော်ကြီးကိုကြည့်ပြီး မေယုံ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ဆက်သွားရကောင်းမလား။ ဒါမှ မဟုတ်
နောက်ပဲပြန်လှည့်ပြန်ရ ကောင်းမလား စဉ်းစားဝေခွဲမရဘဲ ခြေဖျားလ

က်ဖျားတွေ အေးစက်သွားရသည်။ ။

ဒီကောင် အမူသမားကို မဆံ့ချင်လို့ ကွင်းပြီးရှောင်သွားကာမှ တည့်တည့်တိုးရသည့်အဖြစ်။

"ဟေ့...မေယုံ၊ တစ်ရွာတည်းနေ တစ်ရေတည်းသောက်ပြီး တစ်နှစ်မှ တစ်ခါပဲ မျက်နှာချင်း ဆုံခွင့်ရတဲ့ မေယုံ၊ ရပ်လိုက်၊ အဲဒီမှာ ရပ်လိုက်၊ နောက်ပြန်လှည့်မပြေးနဲ့ ၊ ဟေ့...ကျော်ကြီးတဲ့ နော်၊ တကျော်ကြီးပဲရှိတယ်၊ ကျော်ချင်ရင် ကျော်ကြီးနဲ့ စကားပြောကြည့်လိုက်၊ တစ်ခါတည်းကို ကျော်ထွက်သွားရမယ် "

မူးရူးပြီး ပြောချင်ရာ ပြောနေသည့် စည်းကျော်ရှေ့တည့်တည့်ကို တိုးသွားဖို့ တော့ မေယုံ မစဉ်းစားတော့။

အနောက်ကိုပဲ ချာခနဲ ပြန်လည့်လိုက်ပြီး ရွာတာလမ်းမဘက်ကို ပြန်လျှောက်လိုက်သည်။ ။

"ဟေ့...အေ့...ကျော်ကြီးကို ကြောက်လို့ ထွက်ပြေးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်က ကမ္ဘာပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း တစ်ကိုယ်တည်း အပျိုကြီး ၊ ဘယ်သူမှ မကြိုက်လို့ အပျိုကြီးဖြစ်နေရတဲ့ မေယုံ...ဟေ့...ရပ်လိုက် "

အသားလွတ်ကိုချိုးမဲ့ သက်သက်စော်ကားလွန်းသည့် စည်းကျော်ကို ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်လိုက်တာပဲ အန္တရာယ်ကင်းပါသည်။ ။

သို့သော် စည်းကျော်က တစ်ဆင့်တက်ကာ မေယုံအနောက်ကို အမူးအရူး ပြေးလိုက် လာပြီး မေယုံလက်တစ်ဖက်ကို ဆွဲကိုင်ပြီးသား ဖြစ်သွားရလေသည်။ ။

"လွှတ်စမ်း...ဟဲ့ အကောင်၊ နင်ကများ ငါ့လက်ကိုကိုင်ရအောင် "

"အေ့...မေယုံ၊ မှတ်ထားကွ၊ နင်နဲ့ ငါနဲ့ က ငယ်ငယ်ကတည်းက င

ယ်သူငယ်ချင်း၊ တစ်တလီတစ် နှစ်တလီနှစ်ကတည်းက အတူတက်လာ တဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း၊ အရွယ်ရောက်လို့ အချစ်တလီအချစ် ဖြစ်လာတော့ မှ ...ဟားဟား...နင်ကလည်း ဈေးကိုင်လိုက်တာ၊ ငါ့အသားနဲ့ ထိရတာ နင် မနူပါဘူး...အေ့"

ချဉ်စူးစူး အန်ဖတ်အနံ့ကြီးဖြင့် မေယုံမျက်နှာနားကိုကပ်ပြီး ပြော လာသည့် အရက်သမား စည်းကျော်ကို ငယ်ငယ်က ခင်တွယ်မိခဲ့သည့် ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ်တောင် မုန်းတီးသွားရသည်။ ။

အခု မေယုံလက်ကို ဆွဲထားသည့် စည်းကျော်လက်ထဲမှ လက်ကို ဆောင့်ဆွဲယူလိုက်ပေမယ့် စည်းကျော်ကတော့ မေယုံလက်ကို လုံးဝလွှတ်မပေးဘဲ တင်းခနဲ ဆုပ်ကိုင်ထားသဖြင့် ပိုပြီး အမုန်းကြီးသွားရသည်။ ။

"စည်းကျော်"

"အေ့...စည်းကျော်လို့ မခေါ်နဲ့ ၊ ကျော်ကြီးက...ကျော်ကြီး... ကျော်ကြီးလည်း မကောင်းဘူး၊ ကျော်ကြီး ပေါ်တီးဖြစ်မယ်၊ ကျော်ကြီး ...ကျော်ကြီး...ဟားဟား"

ရွံ့စရာကောင်းလွန်းသည့် စည်းကျော်ကို ကြည့်ပြီးမေယုံ အော့ခနဲ အန်ပစ်လိုက်ချင်သည်။ ။

စည်းကျော်ကတော့...

မေယုံ အဖြစ်ကို ဂရုမစိုက်။

ပုဆိုးစလွယ်သိုင်းကာ လက်ဖြင့်ခါလိုက်ပြီး မူးသံကြီးဖြင့် ဟစ်လိုက်ပြန်သည်။ ။

"ကျော်ကြီး မကြိုက်ဘူး၊ ကိုကျော်ကြီးပဲ ကြိုက်တယ်၊ ကိုကျော်ကြီး"

...ကိုကျော်ကြီး...မူးလည်း မူးတယ်၊ ထူးလည်း ထူးတယ် ဟေ့...အခု ပုလင်းမော့တော့ ငါမူးတယ်၊ ဒါမော့လို့ ဒါမူးတယ်၊ ဒါလုပ်ရင် ဒါဖြစ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် မေယုံ၊ ငါ ကျော်ကြီး အရပ်ထဲမှာ ..."

"စည်းကျော် တော်စမ်း"

"မတော်ဘူး...ဟေ့...တစ်ခါတလေ တွေ့ရတာ တွေ့တုန်းပြောမယ်၊ အရပ်ထဲမှာ ငါ့ကို ရိုသေတဲ့ လူတွေက ကိုကျော်ကြီး...ကိုကြီးကျော်...အီး ဟီး ဟီး...နင်ကလည်း ငါ့ကို ချစ်စနိုးလေးနဲ့ ကိုကြီးကျော် ခေါ်စမ်း၊ ငါကလည်း နင့်ကို အမေဂျမ်းလို့ ပြန်ခေါ်မယ်၊ အဟား ဟား ဟား"

ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးထောင် ဖြစ်နေရသည့် ကျော်ကြီးရဲ့ မျက်နှာကြီးကို မေယုံ ရွံရှာစွာ စိုက်ကြည့်ရင်း နှုတ်ခမ်းနှစ်မြွှာကို တင်းတင်းစေ့လိုက်သည်။ ။

ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လည်း လူသူပြတ်နေတဲ့ အချိန်မို့ မေယုံ စည်းကျော်ကို အကြမ်းကိုင်လို့ မဖြစ်မှန်း နားလည်လိုက်သည်။ ။

"စည်းကျော်"

အသံလေးကို အပျော့ပျောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ခေါ်လိုက်တော့ စည်းကျော်က မေယုံမျက်နှာကို မော့ကြည့်လာသည်။ ။

အဲဒီနောက် မျက်လုံးအိမ်ကို မှေးစင်းပြီး အရက်သမားမျက်လုံးဖြင့် တစ်ချက်မှေးကြည့်ကာ...

"အေး...အဲဒီလို လိမ္မာမှ ပေါ့၊ လိမ္မာစမ်းပါ မေယုံလေးရယ်"

မချေငံသည့် စည်ကျော်စကားကို မေယုံ ကြိတ်မှိတ်သည် ခံလိုက်ရသည်။ ။

သူ ဆွဲကိုင်ထားသည့် လက်ကလေးကိုလည်း အညင်သာဆုံး ပြန်ရုန်းယူလိုက်သည်။ ။

သို့သော် စည်းကျော်က မေယုံ့လကကို မလွှတ်ဘဲ တစ်ဆင့်တိုးကာ မေယုံ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး သူနှင့်အနီးဆုံးဖြစ်အောင် မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်ပြန်သည်။ ။

"စည်းကျော်...နင် မူးနေတယ်ဟာ၊ ငါ့ကို လူတွေ အကဲ့ရဲ့ မလွတ်အောင် နင် မလုပ်ပါနဲ့ နော်"

အပျော့ဆုံး လေသံကလေးနှင့် မေယုံ့ စည်းကျော်ကို အသနားခံ ကြည့်လိုက်သည်။ ။

အခုလိုလေး လေချိုသွေးလိုက်ပြန်တော့လည်း စည်းကျော် တစ်ယောက် လူစိတ်ပေါက်သွားရပြန်သည်။ ။

"အင်း...နင်က အရင်ကနဲ့ မှ မတူတာ မေယုံ့ရာ၊ နင်သာ ငါ့အပေါ် ကောင်းခဲ့ရင် ငါ အခုလို အရက်သမားကျော်ကြီး ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ စည်းကျော်...စည်းကျော်နဲ့ စည်တော်ယွန်းတဲ့ စည်းကျော် ဖြစ်နေပြီ"

မူးမူးရူးရူးနဲ့ ပြောချင်ရာ ပြောနေသည့် စည်ကျော်လက်ထဲမှ လွတ်မြောက်ဖို့ မေယုံ့ ဘယ်လိုကြိုးစားရမှန်းမသိ။

မေယုံ့ ကြိရာမရဖြစ်ကာ သူ ဆွဲကိုင်ထားသည့်လက်ကလေးကိုပဲ မသိမသာကလေး ရုန်းယူကြည့်လိုက်သည်။ ။

"မေယုံ့"

"....."

မေယုံ့ သူ့ကို ပြန်မထူးဘဲ လူသွားလူလာပြတ်နေသည့် တာလမ်းမဆီ

သို့ မျက်လုံးကလေး ဝေ့ခနဲ လှမ်းအကဲခတ်လိုက်သည်။ ။

ဘုရား သိကြားမ,လို့ လူသွား လူ လာလေးရောက်လာပါစေ။

မေယုံ တိတ်တိတ်ကလေး ကျိတ်ဆုတောင်းနေသည့် အချိန်မှာ ပဲ မထင်မှတ်ဘဲ တာပေါ်က ဆင်းလာသည့် ဒေါ်ရွှေကြည်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် မေယုံ သေချင်လောက်အောင် စိတ်ပျက်သွားရပါသည်။ ။

အင်း..ဒီမိန်းမကြီးလောက် ရွာထဲမှာ အတင်းပြောတဲ့ မိန်းမကြီး နောက်ထပ်တစ်ယောက်မှ မရှိတော့။

မိန်းမကြီးကလည်း စည်းကျော်နဲ့ ဆွေဦးမျိုးစပ်တော်သူမို့ သူတူနှင့် သူမ ပွဲခင်းနေတယ်ထင်ပြီး မသိချင်ယောင်ဆောင်လျက် တစ်ဖက်လမ်းထဲသို့ လှမ်းဝင်သွားခဲ့လေပြီဖြစ်သည်။ ။

မေယုံ တစ်ယောက် စည်းကျော် အရှေ့မှ လွတ်မြောက်ဖို့ အရေး ကြံရာမရ ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာ တော့ ...

စည်းကျော်ကတော့ မေယုံလက်နုနုလေးကို တင်းတင်းကြီး ဆုပ်ကို ငိုထားရင်းမှ ရင်ထဲမှာ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်လို့ သွားရပါသည်။ ။

အဲဒီလို ကျေနပ်သည့် ကျေနပ်စိတ်ဖြင့် သူ့ရဲ့ ငယ်ချစ်ဦးလေးရဲ့ မျက်နှာရဲ့လေးကိုလည်း အသည်းယားစွာ ရီတီတီကြီး စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ ။

"မေယုံ"

မေယုံမျက်နှာလေးကို ငေးရီစွာ စိုက်ကြည့်နေရင်း မှ သူ တိုးဖွကြင်နာစွာ ခေါ်လိုက်မိသည်။ ။

ရင်ထဲက တိုးဖွဖွသံလေးက အပြင်မှာ အရက်ကျပြီး အက်ကွဲသံ ပေါက်သွားရလေသည်။ ။

"မေယုံ"

"ဘာလဲ"

"နင်ကလည်း ဟာ၊ ငါ့ကိုဆို အကောင်းတစ်စက်မှ မမြင်ဘူး"

"အကောင်းမြင်ရအောင် နင်က လူကောင်းမှ မဟုတ်တာ"

"လူကောင်း မဟုတ်ဘူး ...ဟုတ်လား၊ ဟား ဟား...လူကောင်း မဟုတ်ဘူး တဲ့ ကွာ၊ စည်းကျော်တို့ ကလေး လူသာဆင်းရဲသားဖြစ်သွားပေမယ့် သူဌေးမကို ချစ်ခဲ့မိတဲ့ တစ်ချိန်တုန်းက နှလုံးသားက ပျောက်မသွားခဲ့ပါဘူး"

"စည်းကျော်...နင် ငါ့ကို မထေ့နဲ့ နော်"

"အရပ်ထဲက ပြောတယ်၊ စည်းကျော် ငနွားတဲ့ ၊ ဟုတ်တယ်၊ ငါ ငနွားပဲ၊ တစ်ချိန်တုန်းက ချစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ငယ်ချစ်ဦး အချစ်ကို ပြန်မရတာ ငါနွားဖြစ်ပြီပေါ့၊ ဟား ဟား...သူဌေး...အင်း...တစ်ချိန်တုန်းက စည်းကျော်တို့ မွဲတယ်၊ မွဲတော့ မိဘက သူတို့ သမီး အချောအလှမဒီလေးနဲ့ သဘောမတူဘူး...အား ဟား ဟား...လောကကြီး...လောကကြီး...တယ်လည်း တရားကျစရာ ကောင်းပါ့တကား"

ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ရင်နာလွန်းလို့ စည်းကျော် ကိုယ့်နှလုံးသားကို ကိုယ်ထုပြီး ထုချေလွှာတင်လိုက်ပါသည်။ ။

မေယုံကတော့ ဟုတ်တာပြောလို့ ငြိမ်ကုပ်သွားရလေပြီ။

မျက်လွှာလေးချသွားသည့် မေယုံကို ကြည့်ပြီး အသည်းနာစွာဖြင့်ပင်

ကြွင်းကျန်သည့် ရင်တွင်းစကားကိုဖွင့်ချလိုက်မိပြန်သည်။ ။

"တစ်ချိန်တုန်းက စည်းကျော်တို့ အဆင့်အတန်းနဲ့ မေယုံအဆင့်အတန်းကလည်း ...ဟား ဟား...အဲဒီတုန်းက ငါ့မိဘတွေက ဘာမှ မခွဲခြားခဲ့ပါဘူးကွာ မေယုံရာ၊ နင်လေ... ဒီမှာ ...နင် ရှက်တတ်မယ်ဆိုရင် လဲတောင် သေသင့်တယ် မေယုံမရဲ့ "

ပြောရင်းနှင့် စည်းကျော် ဝမ်းနည်းရလွန်းလို့ ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ အသံတွေတောင် တုန်ခါသွားရသည်။ ။

အရက်ကတည်းမူး၊ အသည်းကလည်း ကွဲဆိုတော့။

ပြောစရာ မလိုအောင် စည်းကျော် နှလုံးသားတွေ ချာလည်ပတ်လည် မူးနောက်သွားတော့သည်။ ။

"စည်းကျော်...နင်နဲ့ ငါက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပါဟာ၊ ငါလေ နင်ကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူးဆိုတာ ငါ့နှလုံးသားက အမြဲနားလည်ပြီးသားပါ၊ ဒါပေမဲ့ နင် အခုလို မူးနေရူးနေတော့ ငါက မိန်းကလေးလေ၊ နင် နှမချင်း ကိုယ်ချင်းစာကြည့်ပါဦး"

အင်း...မေယုံ ပြောတော့လည်း အဟုတ်သား။

ဒါပေမဲ့ သူ့ရင်ထဲမှာ မကျေနပ်ချက်က များ နေခဲ့ပြီမို့ ရင်ထဲက မကျေနပ်ချက်တွေက ပွင့်ထွက်ထွက်သွားလေတော့သည်။ ။

"နှမချင်းကိုယ်ချင်းစာကြည့်စေချင်ရင် နင် ငါ့ကို အရက်ဖြတ်ပါတော့ စည်းကျော်လို့ ဘယ်နှခါ စေတနာထားပြောဖူးသလဲ မေယုံ"

မေယုံ စည်းကျော်ကိုကြည့်ပြီး ရင်ထဲမှာ ခံစာမှုအသစ်ကလေး ဖြတ်ပြေးသွားရသည်။ ။

အို...မေယ့်နှလုံးသားဟာ စည်ကျောနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အရာရာမာ နိုင် ထန်နိုင်ရမယ်။

စည်းကျော်ကြောင့် မေယ့်နှလုံးသားတွေ အရည်မပျော်စေရ။

တစ်ချိန်တုန်းက စည်းကျော်နဲ့ အခုစည်းကျော်ဟာ ဘာမှ မဆိုင် အောင် ကွာခြားသွားခဲ့သလို လူမှာ အမျိုး ကြက်မှာ အရိုးဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစ ကားကို မေယ့် ယုံကြည်လက်ခံခဲ့မိပါပြီ။

အခုချိန်မှာ မေယ့်ဟာ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် ဆယ်ခြောက်နှစ်သ မီးလည်း မဟုတ်တော့။

ဆယ်ခြောက်နှစ်ဆိုတဲ့ ကာလကို ဖြတ်ကျော်ပြီးခဲ့တာ ဆယ်နှစ်နှစ် စွန်းခဲ့ပြီလို့ အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်အရွယ် အရာရာကို တိုင်းထွာဆင်ခြင်တတ်ခဲ့သည့် စီးပွားရေးကို တွက်ချက်တတ်သည့် မေယ့် ဖြစ်လာခဲ့လေပြီ။

ကိုယ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်အောင် စီးပွားနိမ့်ပါးသွားသည့် အရက်သမား လည်း ဖြစ်၊ ဘယ်ဇာတိ၊ ဘယ်အမျိုးအနွယ်က လာမှန်းလည်း မသိသည့် မွေးစားသားကို မေယ့်နှလုံးသားက ပြန်ချစ်လာနိုင်ဖို့ ဆိုတာ စိတ်ကူးနဲ့ တောင် မရှိခဲ့ပြီမို့ တစ်ချိန်တုန်းကမိုက်ခဲ့သည့် နှလုံးသားကိုတောင် အခု ရင်ထဲကနေ ရိုက်ထုတ်ပစ်လိုက်ချင်သေးသည် ။

အဲဒီလောက်အထိ စည်းကျော်ကို ရွံမုန်းခဲ့တာဖြစ်သည် ။

အခုလို လူသွားလူလာ ပြတ်နေသည့် လမ်းမမှာ မေယ့်လက်ကလေး ကို ဆွဲကိုင်ပြီး ရှင်းတမ်းထုတ်လာတော့ မေယ့် ပိုပြီးမုန်းခဲ့ရပြန်သည် ။

ဒါပေမဲ့ ပညာရှိအမျက် အပြင်ထွက်လို့ မဖြစ်။

သူက အရက်သမား အရူး၊ ကိုယ်က လူကောင်း။

သူ့ကို အကြမ်းကိုင်လို့ မဖြစ်တော့ပြီးမို့ ချော့ချော့မော့မော့ နှစ်သိမ့်ဖို့
ပဲ မေယုံ ကြိုးစားလိုက်ရပါတော့သည်။ ။

"စည်းကျော် ဒါဆို နင်က...ငါ နင့်ကို အရက်ဖြတ်ပါလို့ ပြောခဲ့မယ်
ဆိုရင် ဖြတ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့"

မေယုံရဲ့ သိမ်သွင်းမှုကို စည်းကျော်က သဘောမပေါက်စွာ
ချက်ချင်းကြီး ခေါင်းညိတ်ပစ်လိုက်တာ...

"အား...နင်သာ ငါ့ကို အရက်ဖြတ်ပါလို့ တစ်ခွန်းပြောကြည့်၊ ငါ နောက်နေ့
လူကောင်းပကတိ ဖြစ်စေရမယ်၊ မေယုံစကားကို နားမထောင်တဲ့
စည်းကျော် ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး မေယုံ"

စည်းကျော်စကားတွေက မေယုံရဲ့ ရပ်တန့်နေတဲ့ နှလုံးသားလေးကို
ပူခနဲ လောင်မြိုက်သွားရသလို...

ရဲခနဲ ရှက်မိသွားသည့် ကိုယ့်မျက်နှာကိုယ်လည်း ဆွဲသာတီးပစ်လို
က်ချင်သည်။ ။

"ဟင်...ပြောလိုက်စမ်းပါကွာ၊ မေယုံလေးရယ်"

ဖြစ်ရလေ စည်းကျော်ရယ်။

ဆယ်နှစ်ကျော် ကာလအတွင်းမှာ အပြောင်းကြီးပြောင်းလဲသွားတဲ့
ငါ့နှလုံးသားက နင့်ကို ချစ်နိုင်ဖို့ ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး။

နင် စိတ်ကူးယဉ်မယ်ဆိုရင် ပိုပြီး ဘဝပျက်သွားမှာ ပေါ့။

အခုလက်ရှိ နင့်ဘဝနဲ့ ငါ့ဘဝကလည်း ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူးလေ။

တစ်ချိန်တုန်းက နင်က တစ်ဦးတည်းသောသူဌေးမွေးစားသားလေး
ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်...

အခု ငါက တစ်ဦးတည်းသော သူဌေးသမီးဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

ဒီဘဝနှစ်ခုတည်းနဲ့ နင်နဲ့ ငါ့ရဲ့ တစ်ချိန်တုန်းကပုံရိပ်ကို ပြေပျောက်
သွားခဲ့ရပြီ စည်းကျော်။

"မေယုံ"

"ဟင်"

မေယုံအတွေးတွေက စည်ကျော်အသံတုန်ယင်ယင်ကြီး ကြားတော့မှ
လိပ်ပြာမလုံသလို မျက်လွှာကလေးသိမ်းလိုက်မိပါသည် ။ ဒီအချိန်မှာ
မေယုံ နားလည်လိုက်သည် ကတော့...

စည်းကျော်ကို အချို့သားဆုံး လေချိုသွေးဖို့ ပဲ ဖြစ်သည် ။

"စည်းကျော် ငါ့လက်ကို လွှတ်ပါဦးဟာ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက် ငြိမ်းချမ်း
ရေး အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် နင့်ကို ငါပြောချင်တာကတော့ နင် အရက်ဖြ
တ်ပါတော့နော်"

"ဂူ...တကယ်နော်...အေ့...မေယုံ"

အပျော်လွန်ပြီး အရက်သံနှောလိုက်သည့် စည်းကျော်ကို မေယုံ အေ့
နှလုံးနာစွာ စိုက်ကြည့်ပစ်လိုက်မိသည် ။

ဒီလို အရက်သမားကများ ...

ဟင်း...ငါ့ကို မတန်မရာလို့ စိတ်ထဲမှာ မသတိနေခဲ့သည် ။

"အေ့...ဘာဖြစ်တာလဲ မေယုံရဲ့ "

အရက်သမားကလည်း ပါးပါးလေးရယ်။

မေယုံ မျက်နှာမူ မျက်နှာမောင်းကို အကဲခတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားရသ
ည် ။

"ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ နင် ငါ့ကို အရက်သမားလေသံနဲ့ မပြောနဲ့ ပေါ့"

"အေ့...ဟုတ်ပါရဲ့ ၊ အရက်က နှစ်ပုလင်းမော့ထားလို့ ပါ၊ ဟဲ...ဟဲ...
လူကောင်းလေသံနဲ့ ပြောမယ်၊ မေယုံလေးရယ် ငါ မင်းကို သိပ်ချစ်လွန်း
လို့ အရက်ဖြတ်တော့မယ်...နော် မေ...ယုံပါနော်"

"သွားစမ်းပါ"

ပုဆိုးစလွယ်သိုင်းကို တစ်ဖက်ဆွဲလှည့်ပြီး ကိုယ်လုံးကြီး
ယိမ်းထိုးပြောလာသည့် စည်းကျော်ကို မေယုံ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်
အော်ငေါက်လိုက်ပြီးမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆင်ခြင်ထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်

။

သူနဲ့ ကိုယ်ဟာ ဘာမှ မဆိုင်ဘဲ အော်ငေါက်စရာလည်း မလိုဘူးဆို
တာ မေယုံ သုံးသပ်မိပေမယ့်...

သူကတော့ မေယုံ့ အအော်အငေါက်ကို သဘောတော်အကျကြီး ကျ
သွားကာ ရင်ဘတ်ကြီးကို တဘုန်းဘုန်းပိတ်ရိုက်ပြီး မျက်နှာကြီးမော့
ကာ ဟားတိုက်ရယ်ချလိုက်ပါတော့သည် ။

"ဟား ဟား ဟား... ချစ်စရာ ကောင်းလိုက်တဲ့
အသုံးအနှုန်းလေးကွာ၊ ပါးစုံလေး ဖောင်းနေတာလေးကလည်း ငယ်ငယ်ကအတိုင်းပဲ၊ ဖျစ်ချင် ညှစ်ချင်စရာလေးကွာ၊ ငယ်ငယ်တုန်းကလို အ
ခွင့်အရေးလေး ရယူချင်ပါသေးရဲ့ ချစ်နှမရယ်"

ချက်ချင်း အမူးသမားပီပီ ရမ်းကားသည့် စည်းကျော်စကားလုံးတွေ
အောက်မှာ ...

မေယုံ မခံချင်စိတ်ဖြင့် ရင်တွေ
တဒိန်းဒိန်းဆောင့်ခုန်မြည်ဟည်းသွားခဲ့ရပေမယ့် ဒီတစ်ကြိမ်မှာ တော့

မေယုံ သူ့ကိုကြိတ်မှိတ်သည်းခံလိုက်ရပါတော့သည်။ ။

အရက်သမား ဒီထက် အရစ်ရှည်နေဦးရင်...

အိမ်က ဖေဖေတို့ နဲ့ ဓားတစ်ပျက် တုတ်တစ်ပျက် ဖြစ်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ။

သည်းခံလိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ် ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် စည်းကျော်ကို ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ် နှုတ်ဆက်လိုက်မိပါတော့သည်။ ။

"သွားတော့မယ်ဟာ၊ စည်းကျော်...နင်လည်း နင့်လမ်း နင်သွားတော့"

"အေ...သွား...သွား...အတိတ်ဆိုတာ မေ့လို့ မရပါဘူး၊ ငါ့ရည်းစား မေယုံလေးရဲ့ "

စည်းကျော်စကားက မေယုံကို ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်အောင် ရင်ဖွင့်သွားရပြန်ပြီ။

"ဒီမှာ စည်းကျော်၊ အရက်သမား အမည်ခံထားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စစ်မှန်တဲ့ နှလုံးသားနဲ့ ချစ်ဖို့ ဆိုတာ ငါ့ရင်ထဲမှာ အဖြေမရှိတော့ဘူး"

"အေး...ငါ အရက်သောက်တာလေ အရက်ကိုသိပ်ကြိုက်လို့ သောက်တယ်လို့ တော့ မထင်နဲ့ ၊ လောကကြီးမှာ ချစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ မိန်းမကို မုန်းချင် မေ့ချင်လို့ "

သူ ဘာပဲပြောပြော မေယုံကတော့ သူ့ကို ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

"မေယ့်"

အဖေအသံ အင့်အင့်ကြီးကို ကြားလိုက်ရကတည်းက ပြဿနာစပြီ ဆိုတာကို မေယ့် နားလည်လိုက်ပါသည်။ ။

တစ်ဆက်တည်းပင် မနေ့က စည်းကျော်နဲ့ စကားပြောခဲ့တဲ့ ကိစ္စကို အဖေ့နားထဲ ဒိုင်းခနဲ ရောက်သွားပြီ ဆိုတာကိုလည်း ရင်ခုန်ထိတ်လန့်စွာ သိလိုက်ရပြီမို့ မေယ့် အသာလေးငြိမ်နေလိုက်မိသည်။ ။

အဖေက နဂိုကတည်းက စိတ်တို ဒေါသကြီးသူပီပီ မေယ့် အခုလိုရေ ငုံနှုတ်ပိတ် ပြန်မမေးတာကိုကပဲ ပြဿနာတစ်ရစ် ထပ်တိုးသွားရပြန်သည်။ ။

"မေယ့်မ၊ နင်က ငါခေါ်တာကို ဘာကိစ္စ ပြန်မထူးရတာလဲ"

"ဟာ...အဖေကလည်း ဘာပြောမလို့ လဲ၊ အဖေပြောတာ မေယ့် နားထောင်နေပါတယ်"

ပြဿနာရှာချင်ရင် လှည့်ပတ်ပြီး မမူးဘဲ ရမ်းတတ်သည့် အဖေ့ကို လည်း မေယ့် စိတ်ပျက်လှသည်။ ။

တစ်ဆိတ်ရှိ မေယုံကို စည်းကျော်နဲ့ စိတ်မချနေတဲ့ အဖေ၊ ဒီတစ်ခါ တော့ ဒေါ်ရွှေကြည် အတင်းစကားကြောင့် အကြီးအကျယ် ပြဿနာဖြစ်ဖို့ တာဆူနေတာကို မေယုံကလည်း လိမ္မာပါးနပ်စွာ ကွေ့ရှောင်ဖို့ ပဲ ဆုံဖြတ်ထားခဲ့သည်။ ။

ဒီဆုံးဖြတ်ချက်ဖြင့် ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြစ်ကာ အဖေဒေါသကို နားစွင့်နေတုန်းမှာ ပဲ အဖေက ဝမ်းတွင်းကလာသည့် ဝမ်းခေါင်းသံကြီးဖြင့် အော်ပြောလာတော့သည်။ ။

"အေး...ပြောလိုက်ရင်း အဖေပြောတာ မေယုံ နားထောင်ပါတယ်၊ နားထောင်ပါတယ်နဲ့၊ နင် မနေ့က ဟိုအကောင်နဲ့ ရွာတာလမ်းမမှာ ဘာတွေပြောကြသလဲ၊ ပြောစမ်း"

အဖေက ဒေါသထိန်းလို့ မရ ဖြစ်သွားသလို အရှေ့က စားပွဲကို လက်သီးဖြင့် တဘုန်းဘုန်း ထု လိုက်လေသည်။ ။

အဖေ့ကိုကြည့်ပြီး မေယုံ စိတ်ပျက်သွားပေမယ့် သမီးဖြစ်သူကို ရွာအော့နေသည့် အရက်သမားဖြင့် မသင့်တော်တာဖြစ်မှာ စိုးရိမ်ပြီး စေတနာမေတ္တာထားသည့် အဖေမေတ္တာတွေကို နားလည်ထားသည့် ရင်ထဲက အသိဖြင့် အဖေပြောသမျှကို ခေါင်းငုံ့နာခံလိုက်မိပါတော့သည်။ ။

"အေး...ငါ့သမီး တော်ပါတယ်၊ တော်ပါတယ်လို့ အရပ်ထဲက ချီးကျူးကာမှ ယောက်မမြင်းစီးတော့ မထွက်နဲ့ ၊ ငါ့အကြောင့် အသိဆုံး နော်၊ ဖိုးထော်တို့ က မကြိုက်တဲ့ လမ်းစဉ်ဆို ဖြုတ် ထုတ် သတ်ပဲ"

"ဟင်"

အဖေလည်း တစ်ခါမှ ဘယ်သူ့ကိုမှ ခေါင်းကွဲအောင် မိုက်မိုက်ရှူးရှူး

မရှိက်ခဲ့ဖူးဘဲနဲ့ အခုလို ကြိမ်းလာတော့ မေယုံ နည်းနည်းရယ်ချင်းသွားရသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ မေယုံ မျက်နှာပိုးသတ်လိုက်ရပြီး အဖေ့သံသယကို ဖြေရှင်းခန်း ဖွင့်လိုက်ရပါတော့သည်။ ။

"အဲဒါ တိုက်ဆိုင်တာပါ အဖေရယ်၊ သူနဲ့ မေယုံဟာ တစ်နှစ်မှာ တစ်ခါတောင် မျက်နှာချင် မဆံ့ဖြစ်ပါဘူး၊ အခုလည်း မဖြစ်မနေ သူနဲ့ တိုးခဲ့တာပါ၊ သူက အရက်သမားအရူး၊ မေယုံက လူကောင်းလေး၊ သူက စကားပြောချင်လို့ တားနေတဲ့ ကြားက မေယုံက လက်မခံရင် သူ ပိုပြီး အရူးဖြစ်မှာ ပေါ့၊ ပြောကြတဲ့ စကားတွေကလည်း ဘာမှ မရှိပါဘူး၊ မေယုံနဲ့ သူဟာ ဘယ်လိုမှ ဆက်စပ်လို့ မရပါဘူး အဖေရယ်၊ မေယုံ အသက်နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပါပြီ၊ မေယုံဦးနှောက်က ဆုံးဖြတ်တတ် စဉ်းစားတတ်ပါတယ်"

"အေး...ပြောလိုက်ရင် ဦးနှောက်ကောင်းတယ်၊ စဉ်းစားတတ်တယ် ဆိုပြီး ငါက နင်ပြောတိုင်း ယုံရမှာ လား၊ စကားပုံတောင် ရှိသေး၊ ကျွန်ယုံတစ်ဖက်ကန်း၊ သားသမီးယုံ စုံလုံးကန်းတဲ့ ၊ အေး...ငါ့ကိုတော့ နင်လှည့်ဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ နော်၊ ဖိုးထော်တဲ့ ၊ နင့်အဖေ ဖိုးထော်အကြောင်း နင်အသိဆုံး"

"ဒုက္ခပါပဲ...အဖေကလည်း နော်၊ မဟုတ်ပါဘူးဆိုကာမှ ၊ မေယုံ သူ့ကို ဘယ်လိုမှ စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ ဘုရားပေးပေး ကျမ်းပေးပါပါ အဖေရယ်"

"အေး...ဒီလိုဆိုလည်း ပြီးရော၊ ဟိုအကောင်က အရက်သမား ဂျလေဝီဆိုပေမယ့် ရုပ်က မင်းသားရုံးအောင် ချောနေတော့ လှတာမက်ပြီး ညစာခက်မယ့်ဘဝကိုသိလို့ နင့်အဖေက ဆုံးမနေရတာ၊ ငါ့သမီးလေး လိ

မ္မာတယ်ဆိုတာလည်း အဖေ သိပါတယ်"

အခုမှ ရဲနေသည့် ဒေါသမျက်နှာကြီးကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်ကာ ပြေရာပြေကြောင်း ပြန်ဖြစ်သွားသည့် အဖေ့ကို စိတ်မသက်မသာ ကြည့်လိုက်ရင်းမှ မေယုံလည်း အနေချောင်သွားရပါတော့သည်။ ။

အင်း...အခုနေတုန်း အဖေ့ရှေ့က ထထွက်သွားရင်လည်း အဖေက တစ်မျိုးမြင်ဦးမယ်။

စိတ်ကြီးရယ်...

ညစ်ပါ။

ဒီလို သံသယဖြင့် အထင်သေးခံရသည့် ဘဝတစ်ခုကိုလည်း မေယုံ တကယ်နာလှပြီဖြစ်သည်။ ။

ငယ်ငယ်တုန်းက သူနဲ့ ချစ်မိခဲ့သည့် အမှားတစ်ခုက မေယုံ အိမ်ထောင်မကျမချင်း ခေါင်းခံခဲ့ရလေတော့သည်။ ။

ပြီးတော့ အခုလို မေယုံ့ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံသလို အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေသည့် အဖေ့ရဲစိတ်ခံစားချက်ကိုလည်း မေယုံ သနားသည်။ ။

ဒါပေမဲ့ အခုတစ်လော အဖေ ထူးထူးခြားခြား မေယုံ့ကို အရိပ်တကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေတာကတော့ မေယုံ့ မသိကာချင်တော့။

အဖေတစ်ယောက် အပျိုကြီးတန်းဝင်နေပြီဖြစ်သည့် မေယုံ့ကို ဘယ်လောက်များများ နဲ့ များ စပ်နေ ဟပ်နေခဲ့ပြီလဲ မသိ။

မေယုံ့ အတွေးတွေတောင် မဆုံးလိုက်ရသေး။

အဖေ့ရဲ့ စကားသံက လေးလေးနက်နက် တစ်လုံးချင်း ထွက်ပေါ်

လာတော့သည်။ ။

"အင်း...တစ်နေ့ တစ်နေ့ ငါ့သမီးကို အဖေ စိတ်မချဘူးကွယ်၊ ဟိုအရက်သမားက လူရမ်းကား၊ ဘယ်မျိုးစေ့က လာမှန်မသိတဲ့ ရေမျောကမ်းတင်၊ ဒီလို ရေမျောကမ်းတင် စည်းကျော်လိုကောင်စားကို ငါ့သမီး သနားပြီး မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်သွားမှာ အဖေ အစိုးရိမ်ဆုံးပဲ"

လာပြန်ပြီ ဒီဓာတ်ပြားဟောင်း။

မေယုံ ဘယ်လိုရှင်းရှင်း အဖေကတော့ အတိတ်က ပုံရိပ်ကို မေ့ပျောက်လို့ မရ ဖြစ်နေရပြီဖြစ်သည်။ ။

အဖေ့သံသယကို မေယုံ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် မျက်လွှာလေးသိမ်း မော့ကြည့်ပြီး အဖေ့ကို တစ်စုံတစ်ခု ပြန်ပြောဖို့ နှုတ်ခမ်းပြင်လိုက်တာကိုလည်း အဖေက အထာပေါက်စွာ လက်ကာထားလိုက်ပြန်သည်။ ။

"မပြောနဲ့ သမီး၊ ငါ့သမီးပြောမှာ အဖေ သိတယ်၊ ဒီမှာ သမီး၊ လူဆိုတာ မာန်မာနနဲ့ ဘယ်လောက်ထောင်လွှားနေနေ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် မိုက်ရူးရဲဆန်ကြတာပဲ၊ အဲဒီတော့ သမီးကို အဖေ အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ"

"ဟင်...အဖေနော်၊ မေယုံ့စိတ်ဓာတ်ကို သိတယ်နော်၊ မေယုံ တောသား ကျွဲပေါက်ကြီးတွေတော့ ဘယ်တော့မှ မယူဘူး၊ သူ့ဘာသာ ဘယ်လောက်ချမ်းသာ ချမ်းသာ ဝမ်းထဲကို ရွံ့ အချိန်တစ်ဆယ်လောက်ဝင်လို့ ချမ်းသာတဲ့ လူမျိုး မေယုံ အထင်မကြီးဘူး"

"အေးပါ...ငါ့သမီးလိုရုပ်မျိုးနဲ့ ချမ်းသာပြီး ချိုကျိုး နားရွက်ပဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ ကောင်မျိုးကိုလည်း အဖေက ရှာမပေးစားပါဘူး၊ အဖေတို့ လည်း စီးပွားရေးက အတန်အသင့် ချမ်းသာတာပဲ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ အောက်ကျို့စရာ

အကြောင်းမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သမီး"

"ဟင်"

အဖေ့ရဲ့ ဒါပေမဲ့ သမီးဆိုတဲ့ နောက်ဆုံးစကားကြီးက မေယုံရင်ကို အင့်ခနဲ ဖြစ်သွားရလေသည်။

အဖေ ဘာပြောဦးမလဲ...

ဘာပြောဦးမလဲ ဆိုတာကိုပြ ရင်တထိတ်ထိတ် နားစွင့်နေသည့် အချိန်မှာ ပဲ အဖေအသံကို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

"အဖေတို့ နဲ့ မကင်းရာ မကင်းကြောင်း၊ အဖေတို့ ယုံကြည်အားကိုးရတဲ့ ၊ အဖေတို့ ဘဝကို ဒီလိုမျိုးရောက်အောင် ထောက်ပံ့ကူညီပေးခဲ့တဲ့ အဖေတို့ ရဲ့ ကျေးဇူးရှင် သူဌေးသားနဲ့ တော့ ငါ့သမီးလေးကို ဖြစ်စေချင်တယ်၊ အဲဒီသူဌေးသားနဲ့ သာ ငါ့သမီးလေး ရလိုက်လို့ ကတော့ကွာ အဖေတို့ က တိမ်ပေါ်ခန့်တက်ပြီး ကပြလိုက်ဦးမယ်"

ပြောလာတဲ့ အဖေစကားတွေက မေယုံကို ရင်မ မခုန်ခဲ့ရဘဲ ရယ်စရာ ဟာသတစ်ကွက် ရသွားရလေသည်။

"အဟင်း ဟင်း...အဖေကလည်း စိတ်ကူးယဉ်လိုက်တာ သမီးကိုယ်စား စိတ်ကူးယဉ်တာ တောင်ပေါ်ရောက်ပြီ"

"ဟာ...ရောက်ရမယ်လေ၊ တောင်,တောင် အမြင့်ဆုံးတောင်ပေါ်ရောက်ရမှာ ၊ အဖေက လာဘ်မြင်ပြီးသား သူဌေးက ရိုးသားတာကို သဘောကျတယ်၊ ပြီးတော့ အဖေတို့ က အခုဆိုရင် အရင်လို ဆင်းတောင့်ဆင်းရဲမဟုတ်ဘူး လေ၊ အခြေနဲ့ အနေနဲ့ ၊ ငွေနဲ့ ရွှေ့နဲ့ ၊ အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းနဲ့ ၊ လယ်မြေပိုင်ရှင်တွေလေ၊ ကဲ...တောသူဌေးတန်းဝင်ပဲဟာ"

အဖေ ပြောတတ် ဆိုတတ်ပုံကြီးကို မေယုံသဘောကျလွန်းလို့

မျက်နှာလေးကို တစ်ဖက်လှည့် ရယ်မောလိုက်ရင်းမှ အဖေပြောတဲ့ ကုမ္ပဏီသူဌေးကိုလည်း နည်းနည်း စိတ်ဝင်စားသွားရသည်။ ။

"အင်း...အဖေ ပြောတာနဲ့ မေယုံတောင် နည်းနည်း ဘဝင်မြင့်ချင်သွားပြီ၊ ဟိုက ရွက်ဖျန်းဆေးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်သားက တောက တောသူမလေးကို စဉ်းစားရင်တော့ အဟင်း ဟင်း...မေယုံ ထိပေါက်ပြီပေါ့"

"ဘာမစဉ်းစားစရာရှိလဲ ငါ့သမီးက တစ်ဦးတည်းသောသမီး၊ ပညာတတ်၊ ရုပ်ချောတယ်၊ စည်းစိမ်ကလည်း အပြည့်၊ တစ်နှစ် တစ်နှစ် လယ်က နှစ်သီးစားဝင်တဲ့ ငွေရယ်၊ ဆေးကိုယ်စားလှယ်ယူလို့ တက်တဲ့ ငွေတွေရယ်၊ အတိုးဖြန့်ထားတဲ့ ငွေတွေရယ်၊ ကဲဗျာ...ငါ့သမီးလည်း သူဌေးပါပဲ၊ ဘာ အားငယ်စရာရှိလဲ၊ သူတို့လို မိုးအထိ မချမ်းသာတာပဲ ရှိတယ်၊ ဘယ်နှယ်လဲ ငါ့သမီး၊ အဖေလှော်လိုက်မယ်"

"အင်း...အဟင်း...ဖြစ်လာမယ်ထင်ရင် လုပ်ကြည့်လိုက်ပေါ့ အဖေရယ်၊ မေယုံအဖေဘက်က အရှုံးမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဖေ နည်းနည်းတော့ story ဆန်သလိုပဲနော်၊ ရန်ကုန်က တစ်နိုင်ငံလုံးကိုဖြန့်တဲ့ ရွက်ဖျန်းဆေးကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်နဲ့ တောသူမလေး ဖြစ်လာမယ် မထင်ပါဘူးနော်"

မေယုံက ကိုယ့်အဖြစ်ကိုယ် နည်းနည်းရယ်ချင်သလို ခံစားမိရင်း အဖေ လောဘကြီးပုံကြီးကို ကျေနပ်ပီတိဖြစ်သွားရပါတော့သည်။ ။

မေယုံကသာ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ပြီး ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် ခန့်မှန်းတွက်ချက်နေခဲ့ပေမယ့် အဖေကတော့ တစ်ထစ်ချ ယုံကြည်ထားသည့် မျက်နှာကြီးဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက်မော့ကာ လက်ဖျစ်တစ်ချက်တွတ်ပြီး အပီအပြင်ကို လက်ခမောင်းခတ်ကြိမ်းလိုက်ပါတော့သည်။ ။

"မမြင်ရသေးတဲ့ အနာဂတ်ကို ကြိုတင်ပြီး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ မကန့်ကွ"

ကံနဲ့ သမီး၊ ကံနတ်မင်းတွေ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားမယ်...

မှတ်ထား သမီး၊ လောကမှာ သမီးမိန်းကလေးရှင်ဟာ ဖြူစင်ရိုးသားပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ တန်သလောက်ပြည့်စုံမယ်၊ အရည်အချင်း တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ထားမယ်၊ ပညာတတ် ရုပ်ချောကလေး ဖြစ်ရမယ်ဆိုရင် စကားပုံတောင် ရှိသေး၊ တော်ဝင်မင်းသမီးလေး မဖြစ်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောလို့ ရမလဲ...

အဲဒီတော့ သမီးမှာ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ဘာမှ မရှိစေရဘူး၊ မညည်း စမ်းနဲ့ ၊ ကံနတ်မင်း စိတ်ဆင်းရဲပြီး ကံမပေးဘဲ နေတော့မယ်"

ဆိုတဲ့ အဖေ့ရဲ့ စကားတွေက ရယ်စရာကောင်းသည့်ကြားက မှတ် သားလောက်ဖွယ် ဖြစ်ခဲ့ရတော့သည် ။

အခုလို ဆိုတော့လည်း အဖေက စောစောကနဲ့ မတူတော့ဘဲ သားအ ဖတွေက မောင်နှမတွေ ဖြစ်သွားသလို လွတ်လပ်သွားတော့သည် ။
